

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr.

na mesec, po 30 kr., za četr leta — Za tuje dežele koliko ved, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od stiroporne petit-vrste po 5 kr., če se oznanilo jedenskrat tisk, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska
Dopisi naj se izvolo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.
Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Program novega poljedelskega ministra.

Navada je, da novi ministri pri vzprejemu uradnikov razvijejo v kratkem svoj program, da potem uradniki vedo se ravnati. Tudi novi ministri so to storili, nekateri bolj jasno, drugi pa bolj nejasno, kakor je jim ravno kazalo. Najjasnejše se je v tem oziru izrazil grof Ledebur, novi poljedelski minister.

Levičarji že niso bili zadovoljni, ko so slišali, da se imenuje poljedelskim ministrom grof Ledebur, a sedaj, ko je razvил svoj program, so pa njih časopisi brez razlike pali po njem. Levica bode težko sedaj podpirala vlado, kajti nasprotja v narodno-gospodarskem oziru mnogo težje prenaša nego v političnem. Levico vodi židovski denar in židovski kapitalisti pa nočejo slišati o nobenih tacih reformah, kakeršne je napovedal grof Ledebur. Precej povoda temu, da je levica napela vse sile proti grofu Taaffeja vladi, je bil načrt poljedelskega ministra grofa Falkenhayna. Ko je bil prišel na krmilo knez Windischgrätz, ni bilo več o dotednih predlogah govora.

Grof Ledebur misli začeti ondu, kjer je nehal grof Falkenhayn po padu Taaffejeve vlade. V svojem govoru je naglašal, da hoče varovati svobodno prvotno proizvodstvo, varovati mali in srednji kmetski stan, pa tudi veleposestvo potom zadružne organizacije. Ko se ta organizacija izvrši, bode tudi upati, da se z osnovno rentnih posestev tudi pomanjšajo hipotekarni dolgovi. Obeta je tudi uredno osebnega kredita, da se odpravijo žalostne razmere, ki neugodno uplivajo na ceno poljedelskih pridelkov. Osvoboditi bode skušal naše poljedelstvo tuje špekulacije, ki pritiska producente in konzumente in gloje na narodnem blagostanju. S tem misli minister mnogo pripomoči k mirni rešitvi socijalnega vprašanja.

Vidimo, da si je minister zastavil težavno nalogu in ne dvomimo, da bode imel boriti se z mnogimi nasprotniki. Posebno bode minister imel bud boj proti špekulaciji. Najbrž se sam niti ne domisla, s kakimi močmi se mu bode boriti. Boj ne bude očiten, a rovalo se bode na skrivnem s tem večjim uspehem. Veliki kapital s svojim uplivom kako daleč

seže. Zato se še danes ne more reči, koliko daleč bode od besed do dejanja. Liberalni časopisi že napovedujejo, da bode špekulacija se daljše ohranila, nego bode ministroval grof Ledebur.

Prepričani smo, da s sedanjim državnim zborom grof Ledebur svoje naloge ne bode izvršil. Nasprotovala mu ne bode le levica, temveč tudi mnogo drugih elementov, o katerih se to niti ne pričakuje. Na poljski klub imajo židovski kapitalisti mnogo upliva in ta klub bode pa imel odločilni upliv na Badenijevo vlado. Posebno je pomisliti, da so baš najboljši prijatelji grofa Badenija voljeni s pomočjo židov in da bi poljska zlahta zgubila večino sedanjega upliva, ako jo zapustijo židje. To je stvar, s katero bode še računati grofu Ledeburu.

Samo na sebi je obljuba novega poljedelskega ministra jako važna, a vendar mislimo, dobro je, da še počakamo, kako se bode izvrševala. Mnogo pride na podrobnosti dotednih zakonov.

Odkritoščno pa povemo, da jedna točka pa nam ni prav nič všeč v govoru novega poljedelskega ministra, njegova izredna skrb za veleposestvo. Knez Schwarzenberg in sodruži so pač v takem položaju, da ni nobenega povoda še zanje posebno skrbeti. Bojimo se, da bode novi poljedelski minister najprej le skrbel za svoje stanovske tovariše. Pač je mogoče, da hoče minister le porabiti agrarno reformo, da bogatemu plemstvu pridobi večjo veljavno in mu pripomore do večjih dohodkov.

Tudi se interesi veleposestva nikakor popolnoma ne vjemajo z interesi srednjega in malega posestnika. Kakor sta veletrgovci in pa vleaindustrijec nevarna konkurenta malemu trgovcu in obrtniku, tako je tudi veleposestnik nevaren konkurent malemu posestniku. Bili so časi, ko veleposestvo razmerno ni toliko donašalo, kakor malo in baš zaradi tega ni bilo nevarno; a drugače je pa sedaj, ko se že tudi pri poljedelstvu rabijo stroji in to celo s parno in električno silo; razmere so v tem oziru premenile v prid veleposestvu in če se to veleposestvo še bolje organizuje, utegne postati nevarno obstanku malega kmetsjstva.

Zato pa moramo že danes reči, da bode treba zakone, katere predloži grof Ledebur, dobro pregledati, da se pozneje ne budem še kesali. Če bi

hotel veleposestvo pospeševati na škodo kmetskega stanu, se mu budem morali že upirati.

Pogled po svetu nam dokazuje, da obširna veleposestva nikakor niso zanesljiva podlaga občnemu blagostanju, temveč baš nasprotno, kjer je mnogo veleposestnikov, ondu vlada velika beda. Sedanjim stanovom ni nevaren le mobilni kapital, temveč tudi nepremakljivi. Sploh je ljudsko blagostanje ondu največje, kjer je največ kmetij srednjega obsega, na katerih se labko preživi jedna kmetska rodbina. To je idejal kmetskega doma. Zato je želeti, da se z zakoni veleposestvo ne pospešuje in varuje, temveč pospešuje njega razdelitev. Bolje je, da se 50 ali 100 kmetskih rodbin dobro živi, kakor pa, če jeden sam veleposestnik bogati in denar na raznih veselicah zapravlja. Zato pa naša zadovoljnost z grofa Ledeburja programom ne more biti popolna in budem moža sodili šele po delu. Gotovo mu pa ne budem odrekali priznanja, če bode kaj dobrega storil za kmete, a samo z blešečimi frazami o agrarni reformi se pa ne budem dali motiti.

V Ljubljani, 5. oktobra.

Škofje ali papež, kdo ima prav? Poljski škofje so v posebnem pastirskem listu odsvetovali čitanje časopisa „Wieniec Polski“, ker ta list dela zdražbe mej raznimi stanovi in razširja veri nasprotne tendence. List se pa ni zmenil za to obsedbo galiških škofov, dobro vedoč, da prihaja le od tod, ker škofje ne marajo, da bi se kmetje začeli bolj zavedati. Uredništvo lista se je obrnilo v Rim in prosilo blagoslov za poljsko kmetsko (ljudsko) stranko v borbi proti velikim nasprotnim silam. Papežev tajnik je pa te dni naznani uredništvu dotednega lista, da je papež podelil zaželeni blagoslov. Seveda omenjeni list bode to stvar za se in za svojo stranko izkoristil. Ljudje pa sedaj ugličijo, kdo ima prav, papež ali škofje. Škofje list in stranko obsojajo, papež ju pa blagoslovja. Radovedni smo, če bodo škofje nadaljevali še nadalje borbo proti duhovniku Stojalovskemu, ki je začetnik tega ljudskega gibanja v Galiciji proti poljski zlahti. Morda pojde kak gališki škof, recimo kardinal Dunajewski, tožiti poljsko kmetsko

Listek.

Tat.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

„In kje je moj rubelj?“ reče in gleda nemirno po mizi.

Na mizi ni bilo papirja. Pogleda v mošnjiček — ni ga, pogleda pod mizo — ni ga.

„Kaj pa to pomeni? — Se je li rubelj udrl v tla!“

Vsi jamejo skrbno gledati po podu, pod mizo, po divanu. Iščajo, iščajo — ni ga.

„Ga nisi morda utaknil v mošnjiček ali v žep?“

„Da, moj Bog! Pogledal sem, a ni ga!“

In zopet strese iz mošnje, seže v žep, zopet iščajo povsod, — ni ga, izgubil se je.

„Morda ga je vzel kdo izmej vas, tovariši, v čali?“

„No kaj še! Kaj si še izmisli!“

„Morda si ti vzel, Aleška, — potem oddaj.“

„Kaj praviš, ded Kirjuha?“ odgovori Aleška, a srce ga je zbolelo.

Zopet iščeo, zopet ga ni, — izginil je, — izgubil se je.

„Daj ga nazaj, Aleška, ako si ga vzel!“ reče iznova Kirjuha in ga pogleda po strani.

„Kaj pa, da si se ti tega poltolil?“ požene se zanj Semen.

„Kako poltolil? Nikjer ga ni, to kaže, da je vzet. In kdo je zaznamovan? Ti nisi sedel v ječi, torej te tudi nihče ne drži.“

Aleška pobledi kakor zid in se poprime za držaj divana.

„Zopet . . .“ zašepečejo brezglasno njegove ustnice.

Kirjuha opazi njegovo zbeganost in gleda srpon.

„Ti si vzel! Oddaj! zakriči zlim glasom že popolnoma presvedočen.

Vsi umolknijo.

„Oddaj z lepo!“

„Tukaj je! Vraga! Prilepil se je na rokavo!“ vzklikne nakrat capin, ki je sedel ves čas na strani.

Glej, — papir se je prijel res močno Kirjuhinega mokrega rokava na spodnjej strani.

„A!!“ zavili besno Aleška, zgrabi v hipu na mizi prazno steklenico in jo vrže v Kirjuho; stek-

lenica je letela mimo samega očesa in se razbila ob steni v kosce.

„Kaj pa misliš, Aleška . . . Oprosti prijatelj . . . Veš, jaz . . .“

„Beži! Izpred oči!“ zasiče Aleška s pozelevšim oblijem, z divjim pogledom, tresoč se kakor v mrzlici.

Pogled njegov je bil strašen tako, da so se bali vsi. Celo vedno smebljajoči se gostilničar je obstal na mestu in ga gledal debelo.

„Bežite odtod!“ zakriči capin strašno.

„Idimo, Kirjuha, on pride za nami,“ reče Semen.

In ti trije so šli naglo iz gostilne.

„Bode že, bode že, togotnež! Zavedi se! Sedi!“ izpregovori kmalu po tem capin in se mu približa.

Aleška sede.

„Dosti je tega. Srce se ti je unelo, — vidim. Glej ga vraga, kako je vzrastel mladeneč. Molik! Daj sem ,kosuško‘, Arefič. Malo pij, odleže ti takoj,“ reče, natoči dve čaši in sede poleg njega. Capin govori dalje in nalije žganja zopet.

„No, daj ga še! Je že odleglo? Jaz vem, — sem skusil.“

stranko v Rim, kot je bil grof Schönborn protisemite. Gališki židje bi mu gotovo bili hvaležni, kot so Schönbornu ob svojem času vsi dunajski židovski listi hvalo peli.

Židovski upliv v Galiciji. Razmere v Galiciji imajo sedaj za Avstrijo večji pomen, ko imata najvažnejša portfelja v rokah dva Poljaka. Kakšen upliv v tej deželi imajo židje, se je pokazalo pri zadnjih volitvah. Kateri konservativni plemenitaš je hotel biti voljen, je moral si zagotoviti pomoč židovstva. Rutowski, ki je bil včasih pri židih v milosti, a je z neko izjavo se malo židom zameril, je pal v mestni skupini in v veleposestvu, če tudi ga je kandidoval poljski velilni odbor. V veleposestvu je bil dobil le dva glasova, da si so časopisi malo pred volitvami zagotovljali, da je njegova izvolitev zagotovljena. Rutowski se namreč na nekem shodu ni hotel naravnost izreči, kakšno stališče on zavzema proti židom in zato so židje jeli misliti, da je njih nasprotnik in sklenili so, ga na vsak način vreči pri volitvah. Bati se je, da bodo pod Badenijem židje imeli še večji upliv, nego so ga dosedaj, samo da se bodo v svoje namene bolj posluževali poljskega kluba, nego propadajoče zedinjene levice.

Mesarjenja v Carigradu. Izgredi v Carigradu bili so grozno veliki, kar je že vidno iz tega, da so velevlasti bile prisiljene se zanimati za to zadevo. Bilo je na stotine ljudij ubitih in ranjenih. Na policiji in v ječah so Turki več ranjenih Armencev z bajonetni pomorili. Turki so se za to mesarjenje jako dobro pripravili. Izvedelo se je, da so prejšnje dni jako pridno kupovali orožje. Seveda turška oblastva skušajo vso krivdo izvrniti na Armentce, češ, da so ubili najprej nekega turškega častnika, in je to dalo povod pobijanju. Toda naravnost čudno je, da so Turki kar drli oboroženi od vseh strani, ako bi vse ne bilo poprej dogovorjeno. Seveda od turških oblastev tudi nepri-stranske preiskave ni pričakovati. Upamo pa, da bodo velevlasti vendar jedenkrat odločno govorile s Turčijo. Bati se je namreč, da se bodo sicer taki dogodki ponavljali tudi drugod, ker je turško prebivalstvo proti kristjanom močno razdraženo. Seveda taki dogodki le pospešujejo propad Turčije.

Premembra velicega vezirja. Dogodki v Carigradu so tudi turške odločilne kroge pripravili malo v skrb. Boje se, da ne bi naposled Anglija storila kakih odločnih korakov. Nekateri vojaški krogi celo dvomijo, da bi utrdbe mogle zbrauniti prihod angleškega brodovja pod Carigrad. Sicer pa ima angleško brodovje tudi drugod dovolj prilike prijeti Turke. Znano je pa tudi, da je sedanji angleški ministerski predsednik odločen mož, s katerim se ni šaliti. Zato je pa sultan odstavil takoj velicega vezirja Sajd pašo in Kiamil pašo imenoval na njegovo mesto. Kiamil paša je že bil jedenkrat veliki vezir, a je 1891. leta pal, ker je sultangu se zdel preveč naklonjen Angliji. Če je sedaj zopet imenovan za velicega vezirja, je to pač dokaz, da v Carigradu premaguje angleški upliv. Angleži pa najbrž ne bodo zadovoljni s samo premembbo velicega vezirja, temveč bodo zahtevali, da Turčija izvela zahtevane reforme v Armeniji in skribi, da se ne bodo ponavljali

jednaki dogodki, kakor so bili nedavno v Carigradu.

Sleparije pri nemških časnikih. Sedaj so občno znane sleparije barona Hammersteina pri uredništvu „Kreuzzeitunge“, ki je več tisoč zapravil in poveril. Stvar se ni dala več prikriti in prišlo je v javnost. Te dni je pa neki nemški časnikar priobčil, da je bivši urednik „Volkszeitunge“ Philipp tudi jednakov ravnal, a je poprej umrl, nego so njegove sleparije prišle na dan. Philipp je igral važno vlogo pri nemški napredni stranki. Ko je umrl, so naprednjaki ga v govorih na grobu proslavljeni. Poslane Hermesa je pa odprl njegovo miznico v uredništvu in uničil vse dokaze pokojnikove krivde. Konservativci so jako veseli, da se je ta stvar objavila, da vsaj niso sami umazani. Mi pa iz tega vidimo, kakšni ljudje delajo javno mnenje v Nemčiji, budi se v tej ali oni stranki, poverjevalci in goljufi. Spoštovanja si v tem nemško časopisje pač ne bode pridobili.

Migljeji občinam

(Govor gospoda Ig. Gruntarja v Bohinjski Bistrici dne 29. septembra t. l.)

(Konec.)

Stvar s sodnimi uradnimi dnevi je sicer nova, dosedaj še nikjer uvedena, ali to ne ovira nje izvršljivosti. Če je notar zakonito obvezan v oddaljenih občinah svojega okraja imeti svoj uradni dan, če mora okrajni glavar v vsakem sodnem okraju imeti svoje uradne dneve, zakaj bi jih sodišče ne imelo? Omenim naj pri tej priliki, da je tudi občina blejska že na to mislila prositi lastnega sodišča na Bledu za občine Bled, Gorje, Bohinjsko Bistrico in Srednjo vas. Vendar pa hočejo pustiti prednost vam, ker vidijo, da ga je vam najbolj potreba, in ne bodo prosili zauj, če vi prosite, kakor sem čul včeraj na Bledu. Če pa vi ne boste hoteli prositi ali če ne boste mogli sudišča dobiti, potem napravijo prošnjo oni, ako se jim pridružiti tudi bohinjski občini.

Ker sem omenil poprej uradni dan glavarstva, naj še naglašam, da gotovo ni umestno, če se taki uradni dnevi vrše le na sedeži okrajnega sodišča. Vaš g. glavar je tudi sam priznal potrebo tacega uradnega dneva za vašo dolino, ko je pred nekoliko leti obljubil delati na to, da ga dobite. Oddaljenost od glavarstva naj bi bila merodajna in gotovo bi tudi vi zaslužili, da bi glavar prišel sem ter tje k vam in bi vsak izmej vas tista opravila, ki jih ima pri glavarstvu, lahko opravljal doma. Sprejemal bi glavar prošnje, pritožbe, če je mogoče, jih takoj reševal in tako prihranil marsikomu dosti potov, zamude časa in troškov. Čul sem, da je nekdo izmej vaših občanov moral nedavno k glavarstvu, ker se je njegova živina pasla na sodnem svetu. Odškodnina odmerila se je na devet krajarjev in zaradi teh je moral v Radovljico. Pri taki upravi se ni čuditi, ako kmet zmiraj bolj propada. Tudi kazni v vojaških, obrtnih, gozdarskih in pašnih rečeh naj bi se določevali doma. Če se že pripeti kmetu neprilika, da mora zaradi kacega malenkostnega prestopka kazenski trpeti, vsaj ta milost naj mu bo, da se ga sudi na domačih tleh. Ko-

nečno pa tudi župan ni tako izurjen v vseh stvareh, da bi mu ne bilo treba nobenega pouka. V šolskih, cestnih, zdravstvenih, vojaških, obrtnih stvareh itd. ima župan dostikrat kaj vprašati svojega glavarja in zaradi tega mora napraviti daljnjo pot, s čemur narastejo občini troški. Kake važnosti je pa to, da pride uradnik večkrat v oz o dotiko z ljudstvom, da med njim in z njim živi, to vam bode pojasnil ta le resnični slučaj, kateri se je pripeljal pred nekoliko leti v neki oddaljeni kronovini, kar naglašam, da se mi ne bo podtkalo, da hočem postati oseben. — Neki okrajni glavar je bil navajen kako strogo kaznovati šolske zamude. Na vse še tako opravičene prošnje starišev, ki so bili prav tako v hribih, kakor vi, in so se sklicevali na zimo in hud mráz je imel le stalni odgovor „zakon to veleva“. In glejte! tega glavarja pripeljal so uradna njegova opravila med dostikrat kaznovane posestnike, moral je — ne vem po kakem naključju v hudi zimi na hrib, na katerega je imel skoraj 2 uri hoda!

— Ko se je vrnil na pol mrtev, storil je slovesno

obljubo, da nikdar več ne bode v pozimskem času

kaznoval starišev tistega okraja, ki ne puste svojih

otrok zarad snega v solo!

Glavar bi pa prišel na državne troške (ki bi gotovo znašali tudi le kakih 500 gld. na leto) v vašo dolino, bi dajal pojasnila na vaša vprašanja in, kar je najbolj važno, dajal bi tudi potrebni pouk o zakonih, posebno o novih. Koliko imamo dobrih, koristnih zakonov, ki pa ostanejo le na papirju, samo za to, ker so neznani, in zato se ne izvršujejo, ker jim ne sledi pouk. Zakoni se pa ne dajojo, da bi ostali na papirju, temveč da bi se izvrševali. O kranjskem in goriškem deželnem odboru bi se dalo govoriti veliko v tem obziru! — a danes ni časa za to.

Omenim naj le jednega prav važnega zakona. Imamo državni in deželni zakon o pomirovnih sodiščih. — Po tem zakonu sme vsaka občina za se ali pa tudi več občin skup izvoliti si nekoliko zaupnih mož, pred katerimi bi občani lahko sklepali v preprihodnih rečeh do zneska 300 gld. poravnave, ki imajo sodno moč. Če tožnik in toženec prideta pred pomirovno sodišče, toženec prizna resničnost terjatve in se zaveže jo poravnati do govorove dobe, bi se to zapisalo pred pomirovnim sodiščem in če pride plačilen dan in tožnik ne pride z lepa do plačila, smel bi prositi na podlagi izpisca, ki ga dobi iz zapisnika pomirovnega sodišča, rubežen na nepremično in premično imetje svojega dolžnika. Tako sudišče pa ni nikjer na Kranjskem še uvedeno, ker se do sedaj občine zaradi nedostatnega pouka niti zavedle niso o dobruti, o kateri take stvari. In vendar bi se s tem marsikomu mnogo troškov, mnogo potov, mnogo zamude časa prihranilo! Če ima sudišče 1000 tožb, je izmej teh morebiti 100 drugačnih, kakor zaradi plačila, pri ostalih 900 se pa izda pri jedni tretjini kontumačna razsodba, pri drugi tretjini se sklenejo poravnave in le pri tretji pride do pravde, ker toženec ne prizna, da terjatev obstaja, ali trdi, da obstaja le v delnem znesku ali pa, da še ni prišel dan pla-

Dalje v prilogi.

Aleška vedno molči. Izpila sta po tri čaše, vse žganje je šlo.

„No, prijatelj, jaz bi ga še, a imam le še petnajst kopejk. Hotel sem kupiti kruha, a sedaj vidim... Hudo te je razčilil ta vrag... Arefič, prejmi do poslednjega! Dvanajst za ‚kosuško‘, a za tri nalij nama vsaj do polovice čašice...“

„Daj sem pol mere!“ zakriči nakrat Aleška.

„Kako? Imaš denar? No, prav tako! To, prijatelj, je bolje, nego vse drugo! Le potegni ga! Vse bodes pozabil!...“

Šla je čaša za čašo; ko je bila mera prazna, zahteva Aleška drugo. Gostilničar zahteva denar, ta potegne iz žepa mošnjo, v kateri je bilo srebro in med, ter plača.

„Ima, ne boj se!“

„Vidim, — to le radi reda!“

Zopet jameta piti. Aleška se je upijanil, govoril je večinoma capin.

„Kaj si bil ti že v ječi?“

„Bil...“

„Zakaj?“

„Radi ovce...“

„Si jo ukradel?“

„Ne... Jadel...“

„Kako te?“

Aleška je izlagal v nevezanem pijanem govoru svojo zgodovino sedaj tužno, a zopet razburljivo.

„Znam, prijatelj, znam! Kmalu je možno zatreći človeka. Skusil sem!... Tudi jaz sem sedel, delj kot ti... Sedel sem dvakrat... Potrli so me, — no minolo je... Kaj jim je... Da... Da bi vsaj ta tvoj Sidor, da bi kdo drugi... Ti, Aleška, zlat mladenič si... Preganjali so te. Vsi, prijatelj, vse so vragi... A sodba tvoja, kakor praviš, bila je pravilna... Jaz poznam vse sodbe... Da, pravilna, vsa čast... Po zakonu... Pljuni, prijatelj, na vse!... I pij!... Potegni ga!... Da... Razčilili so te, razčilili... Ta vrag... Kako? Kirjuška?... Razčilili... Pljuni!... Jaz sam vem, prijatelj!... Sem skusil.“

„Veš kaj: vedi ga ti domov, onemogel je že populoma. Gotovo nočuje pri Bikovu. Vedi ga, vedi! Sicer mi obleži tu. Vidiš! reče gostilničar capinu, stopivši k Aleški.

Ta je postal populoma pijan; telo se mu je nagnilo čez držaj divana, glava se je povesila brez pomočno.

„Idi, prijatelj Aleksej! Idi spat v nočišče! Tu ne moreš biti! Vzdigni se, vzdigni, idi!“

Aleška odpre nezavestno oči, vzdigne se z

velikim trudem in, zapletaje se z nogami, gre iz gostilne. Opiral ga je za roko capin, ki pa se je tudi hudo opotekal. Dokler sta šla po trotoaru do vogla, spodtaknil se je Aleška nekolikrat in skoro padel, no capin se je vzdržal vedno na nogah in mu ni pustil pasti; ko pa sta jela iti čez cesto, opotekla sta se oba in padla na tla. Capin se je vzdignil in se trudil dolgo vzdigniti Aleško, no zastonj, — ta je postal končno populoma nezavesten in se ni ganil.

Cuvaj z drugega razpotja ju opazi in se jima bliža zmernim korakom.

„Ti, capin, si tu. A kdo je s teboj?“

„Kosec...“

„Ustan! Ti!“ suje cuvaj Aleško z nogo v bok.

Ta se ne gane. Cuvaj se nagne, ga obrne, ogleduje, postoji, premislja, sunge ga z nogo še malo, potem pokliče izvoščka, položi z njegovo pomočjo Aleško na voz povprek, sede i sam na sedež in ga odpelje.

Glava Aleške je visela in se majala v zraku, vlasje so se razmršili, mršavo obličeje je bilo mrvaško bledo, oči zaprte, srca se je za vratom raztegnila in na golih prsih prikazala se je mala usnjena malha, viseča na jermenu.

(Dalje prih.)

čila. Skoro vse tožbe, pri katerih se izdajo kontumacne razsodbe ali pa sklenejo poravnave, bi se pa lahko poravnale pred pomirovnim sodiščem. S tem bi se sodišču odvzelo dosti drobiža, ki je sedaj tako obtežuje, da komaj zmagujejo uradniške sile, posebno pri večjih sodiščih, svojo nalogu. Ostajalo bi sodišču več časa, da bi tem temeljiteje se pečalo potem z važnimi stvarmi. In koliko denarja, ki ga sedaj dobé advokati in notarji, bi potem ostalo v žepu kmetov, trgovcev in obrtnikov! Pri sodiščih, kjer zastopajo advokati in notarji prepriajoče se stranke, sklene se celo malo poravnava zaradi tega, ker neče nobena stranka z lepa velikih tožbenih stroškov plačati. Uvesti tako sodišče bi pa tudi ne delalo nobenih težav. Občina je opravičena voliti dolične može in gotovo bi ne bilo težko najti mej odborniki, ali pa tudi izven njih, pametne, razsodne može, ki imajo potreben upliv in tudi čas in voljo pečati se s to stvarjo. Ti bi potem določili svoj uradni dan, in takrat bi se sklepale in upisovala poravnave v za to že pripravljene tiskovine, v katere bi bilo dostaviti le ime strank, znesek in vrsto terjatve.

Vidite toraj, da se ni treba te stvari, ker je nova, bat. Sicer bi se nikdar nič novega ne uvedlo. In kako koristne so dostikrat nove stvari! Kako nam je treba s časom napredovati, da ne zaostajamo! Pomislite na Vaše sirarske zadruge, kakega so za Vas pomena. Ozrite se na posojilnico. Pred kratkim ste si jo ustavili in že ima nad 30.000 gld. proteta. Marsikdo je že čutil dobroto posojilnice, marsikdo pa jo bo še, ko se popolnoma ukorenini in kadar vsak izmej Vas in vselej kadar bo treba, najde pri njej pomoči. Izmej najvažnejših slučajev omenim le jednega. Polnoletni sin, ki prevzame posestvo po smrti svojega očeta, mora izplačati svojim bratom in sestram dedinske deleže. Če so ti nedoljetni, mora jih založiti. Po navadi nima gotovine in zavaruje te deleže na svojem posestvu, a to velja. — Pripeti se, da gre jeden ali drugi izmej bratov, ki je dobil že na račun delne zneske, toda brez pobotnice iz dežele ali da jeden ali drugi umrje. V prvem slučaji ni mogoče dobiti pobotnice brez velikih stroškov in izbrisati dolga, v drugem pa se razdeli delež njegov mej dediče in ti se zavarujejo v zemljiški knjigi, katera je potem kmalu dobro zamazana. Če ti dediči potrebujejo svoj denar, posestnik ga pa ne more šteti, ima ravno toliko tožba, kakor deležev in troškov, da jih ne more z lepa poplačati. To se sploh zgodi vsakomur, ki so ga okolčine slike na raznih krajin zadolžiti se. — Sedaj, ko imate posojilnico, bode v tacem slučaju lahko vsak posestnik dobil s poroštvo svojega tasta ali kacega družega sorodnika ali prijatelja soseda potreben znesek, da poplača vse dolgove ali deleže ali pa, da jih za nedoljetnike založi. Tako bode tudi za te ali za njih morebitne dediče v potrebi denar pripravljen, posestniku pa je samo z jednim upnikom opraviti, kateremu plačuje vrh tega nizke obresti in na račun dolga po 50 ali 100 gld. na leto, kakor ravno more. Tako bode tudi posojilnica uplivala na znižanje pravd in eksekucij. S svojim dobičkom pa bode podpirala vse dobre stvari, bralno društvo, kmetijsko podružnico, sadno in gozdno drevesnico, živinorejo, poljedelstvo s semenami, s stroji, gasilno društvo, občino samo, če ji pomaga zidati kako hišo za ubožce, ji priskoči pri popravi cerkva, pri razširjanji šole itd.

Vse skupaj pa: posojilnica, pomirovno sodišče, uradni dan glavarstva in sodišča ali še bolj lastno sodišče, pospeševalo bode Vaše blagostanje, znižalo število pravd in eksekucij, omejevalo razkosevanje in zadolževanje zemljišč in v to pomozi Bog!

Dopisi.

Iz Polja nad Ljubljano, 1. oktobra. (Naše šolske razmere.) Pouk na naši štirirazredni ljudski šoli pričel se je v sredo dne 18. septembra s klicanjem sv. duha in sv. mašo. Zbral se je po dolgem prestanku mnogo otrok, kateri bodo učenje nadaljevali, mej njimi je bilo tudi veliko, novincev, kateri so z veseljem pričakovali tega dne. Odkar se je naša šola razširila v štirirazrednico, imamo mnogo ugodnejše šolske razmere, nego smo jih imeli poprej. Dozidali smo z nemalo žrtvijo dve krasni šolski sobi, kateri popolnoma zadostujeta vsem šolskim zahtevam. Tako postaja naša šola lepo poslopje, koje bodi občanom v ponos, naši mladeži pa v korist. V 3 in 4. razredu poučuje se tudi nemščina, vsled česar se je nekaternikom izpolnila njih želja. Poleg te šole, nahaja se v Vevčah zasebna jednorazrednica, katera je namenjena otrokom nemških uradnikov ali delavcem ondolne papirnice.

Ker so pa tu delavci večinoma Slovenci in je poleg njih le malo uradnikov, postaja ta šola vedno bolj prazna in tako bi se letos kmalu prigodilo, da bi morala ondolna učiteljica govoriti praznim stenam. Vpisali so se le 3, reci: 3 učenci nemških roditeljev. Poskusili se je tedaj to šolo na drug način v življenju ohraniti. Skrbna gospodična učiteljica, seveda nemščine popolnoma zmožna v govoru in pisavi —, morala je vso svojo zgovornost združeno z medenimi besedami uporabiti, da je nalovila okrog 20 otrok slovenskih staršev, seveda tudi s sodelovanjem ondolne nemške gospode. Da je pouk le na podlagi materinega jezika uspešen, je vzgojelovna resnica, katere ne more nihče oporekat. Nemški gospodje so pa to hoté ali nehoté zasukali in nemško šolo s pomočjo znižane cene od 2 gld. na 1 gld. napolnili s slovenskimi otroci do zadnjega prostorčka. Tudi prošnje, katere so bile za vzprejem učencev v navadi, so se sedaj popolnoma opustile, zakaj, to si lahko vsak sam misli. S tem so za sedaj le nekaj označene žalostne razmere nemške zasebne jednorazrednice v Vevčah. Ako bode potreba, pripravljeni smo o tem še natančneje poročati.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. oktobra.

— (Osobne vesti) Ravnateljstvo mestne hranilnice ljubljanske je imenovalo gg. Evgenija Šušnika in Ivana Freliha praktikantoma pri tem zavodu. — Komisar finančne straže g. Pfeifer je imenovan višjim komisarjem v IX. činovnem razredu, respicijenta finančne straže g. Frau Reyer in g. Simon Meršol pa sta imenovana komisarjem v X. činovnem razredu za okrožje ljubljanskega finančnega ravnateljstva. Evidenčni elev g. Valentin Simaček v Ljubljani je imenovan evidenčnim geometrom drugega razreda v Novem mestu.

— (Reertoir slovenskega gledališča) Prava ljudske igre so dandanes redke. Novodobni pisatelji pišejo samo za literarno izobraženo občinstvo, za takozvane najboljše kroge, za razvajene in prenasičene gourmande, ki z zdravo in krepko hrano niso zadovoljni. Masa občinstva pa s temi preizvodji rafiniranega ukusa ni ustrezno, nego zahteva igre, v katerih se zrcali nje življenje in čustovanje, v katerih se ji predstavljajo resnični ljudje in verjetne dogodbe. V to vrsto dramatičnih proizvodov spada tudi igra, katera se bo jutri predstavljala na našem odru. Dejanje je živahno, tu ni nič tiste nepotrebnih filozofije, s katero beljo moderni dramatiki svoje proizvode, vse se godi pred našimi očmi, a kar se godi je vse jako efektno. Igra je imela povsod, koder se je doslej predstavljala, senzacijonalen uspeh; ponekod so jo kar po več mesecih predstavljali nepretrgoma in ljudje so se za vstopnice pulili in trgali. Ni ga menda večjega gledališča, kjer bi ta igra ne dosegla znamenitega uspeha in se ni vzdržala na repertoirju. Vse kaže, da se bo igrokaz „Siroti“ uvrstil med tiste igre, katere so našemu občinstvu najljubše, da bo postal tudi na našem repertoirju. Vodstvo našega gledališča je vse preskrbelo, da bo ta predstava vzgledna. — Zaradi priprav za veliko opero „Africana“ ne bo v torek predstave.

— (Slovensko gledališče) V proslavo cesarjevega godu se je sinoči pel vednomladi in vedno-krasni „Trubadur“. Občinstvo je z veliko rado-vednostjo pričakovalo to prvo operno predstavo v novi sezoni, zlasti ker so v njej imele nastopiti novoangaževane sile: primadona gospo. Ševčikova, altistinja gospo. Jungmannova in tenorist g. Purkrábek. Po vsem, kar se je govorilo in pisalo, smo mnogo pričakovali, učakali pa še veliko več. Sinočna predstava je bila prava elitna predstava, na katero smemo biti ponosni. Pred vsemi nas je veselo iznenadila gospo. Ševčikova. Uloga Leonore je za dramatične pevke jako težka zaradi mnogih in težavnih koloratur. Pevka z močnim, težkim glasom je nikakor ne more zmagati. A kako je to ulogo pela gospodična Ševčikova! Nje glas sicer ni mogočen, a prekrasen je in dovolj močan za vsako dramatično partijo, izvzemši za sedaj morda največje, vrh tega pa tako gibčen, tako prožen, da zmaguje že njim vse kolorurne težkote prav lahko. Ta lepi glasovni material je pa prišel do popolne veljave vsled izborne šole, katero ima gospodična Ševčikova. Dasi prvi-krat na odru je gospodična igrala mirno in lepo, izgovarjala slovenske besede čisto in brez pomote ter dosegla popoln uspeh. Ulogo Azucene je pela gospo. Jungmannova. Že v prvih notah se je pokazalo, da je odlična umetnica, da ima straten temperament in pravo gledališko kri. Pela je svojo ulogo s polnim, obsežnim, zvenčim in dobro šolanim glasom, s

pravo italijansko ognjevitostjo, z močnimi, markantnimi akcenti. Gdč. Jungmannova se je predstavila občinstvu kot izborna pevka in igralka in naše gledališče si lahko čestita, da je pridobilo tako moč. Novi tenorist gosp. Purkrábek je s popolno sigurnostjo, s katero je pel in igral, pokazal, da se čuti na odru domačega. Njegov glas je pravi junaka tenor, mogočen in jako prijeten, muzikalno prednasanje je korektno. Gospod Purkrábek je jako ugajal in zlasti pri strettih bil burno aklamiran. Sploh pa je občinstvo vsem trem novim članom kakor tudi g. Nolliju in g. Vašičku pribjalo pri odprtih scenih in koncem dejanj živahne ovacije. Grofa Luno je pel dika naše opere g. Noll, tako lepo in sigurno, kakor ga zna peti le malokateri najdolčnejših baritonistov, kar jih sedaj na največjih gledališčih slovi, gosp. Vašiček pa je bil izborni Fernando. Pohvaliti je tudi gdč. Nigrinovo in g. Rusa, posebno pa še zbor in neutrudnega kapelnika g. Benišeka. Ta je izuril zbor, da zna fino nuancirati in sicer tako, kakor zbor na malokaterem velikem gledališču, pa tudi vojaški orkester se je izdatno zboljal, in premenili so se celo mrtvi basi; orkester sedaj ne igra samo prav dobro, nego se pevem uda, jim sledi in zadene celo težke premembe tempov. Sploh je bila vsa opera tako točno študirana, da gre kapelniku g. Benišeku za to vsa čast! Uproritev opere je bila vzgledna. Gledališče je bilo slavostno razsvetljeno in je orkester pred predstavo sviral Westermayerjevo cesarsko ouverturo, katero je občinstvo stojé poslušalo. Predstavi so prisostovali dvorni svetnik Schmerl, dež. glavar Detela, sodni predsenik pl. Kočevar itd. Končno naj še omenimo, da je intendant g. dr. pl. Miletic izrekel kako laskavo sodbo o predstavi, češ, da nikdar ni mislil, da imamo v Ljubljani tako izvežbano opero.

— (Šentjakobsko-Trnovska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) priredi svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 6. oktobra ob 4. uri popoldne v restavraciji pri Lleydu z naslednjim vzporedom: 1.) Pozdrav. 2.) Poročilo tajnice. 3.) Poročilo blagajnice. 4.) Volitev odbora. 5.) Petje in prosta zabava. Ker je slavno društvo „Ljubljana“ neprizakovano in v zadnjem trenotku odpovedalo svoje sodelovanje, bode slavni tamburaški zbor stopil na njeno mesto ter prevzel rodoljubno nalogu, da s svojimi umetniškimi proizvodi olepša društveni shod.

— (Ženski zbor „Glasbene Matice“) prične svoje redno delovanje za prihodnjo koncertno sesijo v ponedeljek, dne 7. t. m. Prva skušnja in vpisovanje dosedanjih in novih članov ženskega zbora vršilo se bo v ponedeljek od 6. do 7. uro zvečer v društvenih prostorih v Cejzovi hiši, Križevniške ulice št. 12. Čestite dame in gospice pevke vabi k mnogobrojni udeležbi odbor ženskega zbora „Glasbene Matice“.

— (Odhodnico) svojim v vojake odhajajočim pevcem priredi pevsko društvo „Slovec“ jutri v nedeljo ob 8. uri zvečer v gostilni „pri Štruklju“ v Kolodvorski ulici, kamor se vabi vse člane.

— (Zglašanje za prihodnji nabor.) Meseca novembra letos prična se zglaševanje in upisavanje vseh naboru podvrženih v letih 1873., 1874. in 1875. rojenih tukajnjih, kakor tudi v obči v Ljubljani stalno bivajočih mladeničev. Upisavanje se bode vršili mej uradnimi urami v ekspeditu mestnega magistrata ljubljanskega. Mladeničem, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, je seboj pristnosti dokazila o starosti in pristojnosti; začasno odsotne ali pa bolne smejo priti zglasiti tudi starejši, varuh ali pooblaščenci.

— (Meteorologično mesečno poročilo) Mesec september prinesel nam je prav prijetno začetek jeseni, toda bil je preveč suh. Opazovanja na termometru dajo povprek sledeče po Celsiji merjene zračne temperature. Ob sedmih zjutraj 10 9°, ob dveh popoldne 22 7°, ob devetih zvečer 15 5°, tedaj znaša sredna mesečna temperatura 16 4°, za 1.9 nad normalom. Največ je kazal thermometer 4. ob dveh podoldan, namreč 28 5°, najmanj 23. ob sedmih zjutraj, namreč 4 9°. Prvi devet dni bilo je prav vročje, poldnevna gorkota segala je do 27° in više; 9. proti večeru nastala je lahka nevihta, ki je zrak nekoliko ohladila in poletni vročini konec storila. Takrat je padel od 16. avgusta sem prvi dež, a bilo ga je le malo; bolj znatno in sicer noč in dan je šlo 12. septembra, kjer je padlo 41,5 mm dežja. Stiriindvajset dni tedaj ni bilo nobenega dežja; v tej šturi je rastlinstvo trpel veliko škodo, katere obilni dež dne 12. septembra ni mogel več poravnati. Odslej spet skoro nič ni deževalo, kajti pada-

vica vsega meseca znaša le 83.2 mm, in protu koncu meseca je zavladala spet suša. Zavoljo vedno se ponavljajoče goste mogle bila so od tega časa jutra zelo hladna, a poldnevne temperature naraščale so vselej posebno proti koncu meseca precej visoko, bili so to prav prijetni dnevi. Opazovanja na barometru dado povprek 740.22 mm; najviši in sicer 748.8 mm je stalo živo srebro 23. ob sedmih zjutraj, bilo je to najbolj hladno jutro, najnižje in sicer 734.7 mm pa 14. ob dveh popoldne. Omembne vredno je visoko barometrovo stanje, ki se je proti koncu meseca čez vso osrednjo Evropo razširilo in dalje časa trajala. — Bolj še ko meseca avgusta vladali so ta mesec vzhodni vetrovi ter vzdrževali lepo vreme, ki smo je imeli zadnje čase; brezvetrije se je opazovalo 18krat.

— (Ljubljanski prisiljeni,) ki so se uporabljali to leto pri gradnjah raznih cest in uravnnavi hudošnikov, vrnejo se tekom prihodnjih dni zopet v deželni zavod.

— (Vreme) imamo še vedno bolj poletno nego pa jesensko. Po krasnem včerajšnjem večeru, ko je bilo zahodno nebo kakor posijano z rudečezarečimi oblački, „backi“ imenovanimi, nas je danes zjutraj zbulil silen grom. Bliskalo se je in treskal, da so se hiše kar tresle in je moralno v bližnji okolici kje treščiti. Kmalu pa se je nebo zopet zjasnilo in je posijalo solnce.

— (Izgubljene stvari.) V teku meseca septembra bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem oglašene sledeče izgubljene stvari: Zlata ura z verižico, 2 srebrni uri (jedna z zlato verižico), 7 denarnic (v katerih je bilo skupaj 126 gld. 45 kr.), „notes“ s tremi desetaki, zlata verižica z medaljonom, zlata zapestnica z granati, zlata broža s cvečicami, zlat prstan, otroški klobuk, creme-pelerina in črn dežnik.

— (Vabila veteranskega društva v Domžalah) Poroča se nam, da veteransko društvo v Domžalah vabila za slavnost svoje dvajsetletnice ni izdalo samo v nemškem, nego tudi v slovenskem jeziku, ter nemškim članom poslala nemška, slovenska pa slovenska vabila. Uredništvu našega lista se je poslalo nemško vabilo.

— (Iz ribniškega okraja) se nam piše: Pred kratkim peljala sta se posestnika M. P. iz Ribnice in J. V. iz Zamosteca skupno v Sodražico. Blizu trga „pri strahu“ zavila sta njih splašena konja nagloma v stran in voz s konji vred telebni je kacih 15 m globoko pod cesto. Posestnika rešila sta si svoje življenje s tem, da sta v prvi ugodni trenotek hipoma poskakala z voza. Zakaj baš to poročam? Da ožigosam malomarnost načelnika ribniškega cestnega odbora, kateri vkljub skrajnih potreb in vžlic mnogoterim prošnjam že več let odlaša na istem mestu prepotrebne, od ljudstva željno pričakovane cestne varnostne priprave.

— (Od sv. Martina pri Podcerkvi) se nam piše: Prihodnji četrtek, dne 10. oktobra dopoludne se bode na tukajšnjem pokopališču odkril nagroben spomenik, katerega so iz hvaležnosti postavili prebivalci Loške doline svojemu nekdanjemu učitelju in voditelju starotrške šole gospodu Blažu Raktelju.

— (Snež.) Iz Rovt nad Logatcem se nam piše 4. t. m.: Danes popoludne je dobito Triglavsko pogorje prvi letošnji sneg. Temperatura po naših brdih se je znižala na 5°, +.

— (Nesreča.) V rudniku pri sv. Ani nad Tržičem je ruder Karvič zapeljal voziček v nepravirov in ž njim padel v 70 metrov globoko jamo ter se ubil.

— (Volilni shod pri Sv. Juriju v Slovenskih Goricah) je bil prav dobro obiskan in se je izreklo popolno zaupanje poslancem gg. dr. Gregorcu, dr. Radaju in Robiču.

— (Razširjevanje nemške kulture.) Celjski nemški pravaki so izumili poseben način za razširjevanje nemške kulture. Slovenske napise trgajo z hiši, Slovencem lastne hiše zamazujejo s črno barvo in napadajo vsakega, kdor se upa na cesti slovenski govoriti. Minolo soboto so te kulturnosce prihiši g. dr. Srnca pobili okna, hišo g. Vošnjaka pa zamazali s črno barvo. Policia je bila tudi to pot gluhia in slepa.

— (Mariborsko delavsko bralno in pevsko društvo) priredi dne 6. t. m. v veliki dvorani hotela „Nadvojvoda Ivana“ veselico z naslednjim vzporedom: Pozdrav gostov; „Županova Micička“, igra s petjem; „Domovini“, mešani zbor; „Kvišku bratje“, moški zbor; Deklamacija; „Slovo do lastovke“, mešani zbor; „Luni“, moški zbor; „V noči“, čveterospev; prosta zabava; ples. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za neude 20 kr., rodbina 50 kr., p. n. gg. udje so vstopnine prosti. Čisti prebitek veselice namenjen je za društvene, potrebe glede česar se bodo prostovoljna preplačila hvaležno sprejemala.

— (Regionalna razstava v Ptuju) Ptujskim nemčurjem je prišlo na misel, prirediti regionalno kmetijsko razstava. Posrečilo se jim je priobiti za ta svoj namen nekaj mladih Slovencev

in celo okrajni zastop je za to dovolil podporo. Ptujski nemčurji so se za to zahvalili na ta način, da so v razstavi, ki je sicer prav revna, slovenščino popolnoma prezrli. Slovenci okr. zastopa so bili tudi tako — prijazni, da so dež. glavarja grofa Attemsa naprosili, naj prevzame protektorat, kar je grof Attems storil in zato, ko je bil v Ptiji in obiskal vse funkcionarje, ki imajo količaj veljave, samo načelnika okr. zastopa ne.

— (Odlikanje) Puškar g. A. Antonič v Borovljah na Koroškem je dobil za razstavljeni puške na razstavi v Mistelbachu na dolenjem Avstrijskem veliko zlato svinčno.

— (Razbiti cesarski orli) Razni listi namigavajo nekaj časa sem, da so bili v Gorici razbiti in zamazani cesarski orli in da je to storila družba, v kateri so bili tudi neki državni uradniki. Znano je, kak krik in vik je bil, ko so v Pragi neki poučni fantalini zamazali nekaj nabiralnikov. Celo vlada je s tem opravičevala izjemno stanje. V Gorici pa se to menda ne zmatra za kaznivo dejanje, zakaj nič se ne čuje, da bi se poklicana oblastva za to kaj zanimala. Imena dotednikov, ki so razbili cesarske orle, so znana. Zadnja „Soča“ imenuje celo kar brez ovinkov kot storilca nekega poštnega uradnika. Res, čudne razmere. Zoper slovenske „radikalce“ je vlada napenjala vse svoje sile, takih reči pa ne vidi in se zanje ne meni!

— (Insultiranje slovenskih poslancev) Slovenska drž. poslanca dr. Gregorčič in grof Alfred Coronini se že več ne smeta pokazati v Gorici, da bi jih laški kulturnosci ne iusultirali. Ko sta se povrnila s shoda na Nabrežini, so ju pred kolodvrom v Gorici pričakovali nekateri laški gospodje in ju pozdravili z — brizganjem, ko pa sta nekaj dñj potem šla mimo gledališke kavarne, so jim tam sedeli lahoni, mej njimi neki poštni uradnik in neki avskultant zvžigali.

— (Dohod cesarja-kralja v Zagreb) Ob slavnostnih dneh bode prispeva v Zagreb tudi meščanska garda iz Varaždina, 120 mož s svojo glasbo, broječi 26 mož. Kakor poroča Obzor se bode madjarskim gostom na ljubo vzpored slavnosti nekoliko spremenili. V prologu se je ves ilijski del jako skrajšal, z druge strani se javlja, da se bode tudi Bukovčev zastor z ilijsko dekoracijo zamenil z drugim, da bi ne bile žaljene madjarskih gostov oči!

— (Razpisane službe) Na c. in kr. po morski akademiji v Reki mesto asistenta za fiziko in mehaniko, za dve leti. Plača 720 gld. in 120 gld. stanarine ali prosto stanovanje. Prošnje do dne 31. oktobra poveljništvu akademije. — Na jednorazrednici v Ambrošu mesto učitelja in voditelja v IV. plač. razredu. Prošnje do dne 20. oktobra.

* (Davčni kontrolor kot tat) Lansko leto so davčni uradniki v Jasberanju na Ogerskem prišli neko jutro v pisarno in našli blagajnico odprt in skoroprazno. Mankalo je 15.000 gld. Policia je neznane tatove iskala po vsem Ogerskem a zaman. Začela se je tudi preiskava proti davčnim uradnikom, a brez uspeha. Policijski načelnik je bil preprica, da je blagajnico oplenil davčni kontrolor Tabory, a ni mu mogel do živega. Opazoval ga je zato jako skrbno. Pred par dnevi je Taboryja aristoval, in nezvesti uradnik je končno priznal, da je s ponarejenimi kluči, katere mu je naredil njegov svak, ulomil v davčni urad in izvršil tatvino. Pri Taboryju je policia našla še 12.000 gld.

* (Več sreče nego pameti) je imela te dni neka mlada gospa ki se je vozila iz Oseka v Pečeh, pestovaje 3 mesečno dete. Misleč, da se vozi po načni progi, je brez pomisleka z otrokom vred skočila iz vagona. Pravi čudež je bil, da se niti ona niti dete nista poškodovala.

* (Smrt v plamenu) Bartolomeo Patti v vasi Goliano pri Modeni je bil nesrečno zaljubljen in skleni končati svoje mlado življenje. Zažgal je očetov skedenj in skočil v ogenj. Oče je to videl in, ne meneč se za nevarnost, skočil za sinom ter ga srečno prinesel iz ognja. Ljudje so polivali mlačniča z mrzlo vodo ter mu strgali gorečo obliko s telesa. Komaj se je fant zavedel, pahnil je ljudij od sebe ter gol kakor je bil skočil zopet v ogenj in zgorel.

* (Nenavadna zmota) Neki angleški vojak se je bil minoli teden v Londonu dobro napil, tako da je le iz težke premikl svojega rojstva kosti. Na potu je tako oslabel, da ni mogel ne naprej ne nazaj; najraje bi bil legal na tla, a bil je še toli pri zavesti, da je to hrepnenje po zanesljivem ležišču udušil in se naslonil na neko ulično svetilko, in čakal, da se zemlja neha sukat okolu svoje osi. Ko je tako čakal in dremal, odpril je na široko svoja usta in s tem spravil nekoga gospoda v veliko zadrgo. Ta gentleman je bil namreč tudi „trd“. Ko je zagledal rudečo sukujo vojakovo, je mislil, da je to nabiralnik za pismo, ker so na Angleškem nabiralniki rudeče pobaranici in vise sredi ulic na posebnih stebrilih. Gentleman je imel oddati dve pismi; z velikim trudem je skušal pomažiti jih v vojakova usta a zaman; usta so bila velika, pisma še večja. Opetovani poskusi gentlemanovi so vojaka toliko stresnili, da je spoznal, da mu nekdo nekaj hoče. Premakniti se sicer še vedno ni mogel, a jezik je bil postal gibnejši. Jel je torej psovati kar se je dalo in je s tem nadležnega gentlemana preplašil. Misleč, da je začel nabiralnik govoriti kakor svoj čas Bleamov osel, je mož bežal čez drn in strn. Vojak je pa še nekaj ur podpiral železni svetilnik.

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so zadnji teden poslali: Slavno uredništvo „Slov. Gospodarja“ v Mariboru nabranih 21 gld. 62 kr.; veleč. g. trnovski župnik Ivan Vrhovnik 5 gld. v ta namen, da shrani družba ono kamenje, ki je priletelo zadnji petek iz sovražnih rok v tržaško Ciril-Metodovo šolo ter da je izloži na prihodnji avstrijsko-slovenski razstavi; g. dr. Dragotin Treo, odvetnik v Postojini, 10 gld. kot globo Fran Margona iz Trnja št. 35.; g. Pretnar v Ljubljani 1 gl.; č. g. Fr. Ferjančič, kaplan trnovski v Ljubljani, 50 kr.; g. Andrej Podboj v Ribnici iz nabiralnika 11 gld. — Ker so dohodki v primeru z ogromnimi stroški le pičli, naznanja podpisano blagajništvo, da je v velikih skrbih, in trka za pomoč na blaga slovenska srca. — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Uredništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Josip Hanptman, solicitator v Ljubljani 1 krona. Živio!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gg. uradniki banke „Slavije“ v Ljubljani 2 krona 40 vin. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Slovenci in Slovenke ne zabitte družbe sv. Cirila in Metoda!

Knjizevnost:

— „Slovenska pratika“ za prestopno leto 1896. V založi knjigarni Kleinmayr & Bamberg je izšla lično natisnjena in s čednimi ilustracijami okrašena pratika, ki prinaša razen običajne kolegarske vsebine tudi obilo „berila za pouk in kratek čas“, ki pa bi bilo lahko bolje.

— Čuvajmo svoje prastarine. Zabeležil M. A. Zamursky. Trst. Tiskom in nakladoj Dolenčeve tiskarne. 1895. Str. 62. Ta razpravica je bila natisnjena v podlistku tržaške „Edinosti“. Pisatelj razpravlja v njej o raznih jezikoslovnih vprašanjih in šiba napake, katere so se urinile v slovenski jezik, zajedno pa priporoča in rabi oblike, s katerimi se ne moremo sprijazniti.

Brzojavke.

Dunaj 5. oktobra. Jutrišnji uradni list prijavi velevažno cesarjevo lastnoročno pismo na grofa Goluchovskega, v katerim se določa, da se odslej imenuj ministerstvo unanjih stvari cesarsko in kraljevo, kakor se imenujejo že vojno ministerstvo in vsi dvorni uradi. S tem se je ustreglo aspiracijam Ogerske.

Dunaj 5. oktobra. Poročilo, da je predsednik poljskemu klubu Zaleski določen poslanikom v Haagu, se dementuje.

Dunaj 5. oktobra. Gališki deželni maršal knez Evstahij Sanguszko je imenovan galiskim namestnikom.

Gradec 5. oktobra. V Kokerski dolini se je podrl vrh gore in zasul cesto. Sodi se, da je to posledica kranjskega potresa.

Lvov 5. oktobra. Občinski svet je ministarskega predsednika grofa Badenija izvolil častnim meščanom.

Beligrad 5. oktobra. Ristič se je s kraljem povsem izmiril in se mu v torek pokloni v slovenski avdijenciji.

Carigrad 5. oktobra. Sinoči so se zopet primerili krvavi izgredi. Mohamedanci so napadli posamezne Armentce in jih ranili, vsled česar je nastal boj.

Narodno-gospodarske stvari.

— Izžrebanja: V navzočnosti c. kr. notarja se je dne 1. t. m. vršilo IX. izžrebanje prioritetnih obligacij emisije 1887 prve ogersko-gališke železnice in so bile dvignene v serijah št. 37001 — 37208, torej 208 komadov. Od prejšnjih žrebanj so še ne dvignene: št. 10086 do incl. 10100, 10110, 14551 do incl. 14570, 40501 do incl. 40505, 40552 do 40555, 40639, 45624, 45625, 45626, 45658, 60516 do incl. 60518, 60542 do incl. 60546, 60626 do incl. 60640, 60652 do incl. 60654, 60677 do incl. 60679, 60688. — Pri VI. žrebanju 4% zadolžnic v srebru, emisije z 1. 1890 ogerske z padne železnice, katero se je vršilo dne 1. oktobra ob navzočnosti c. kr. notarja so bile izžrebane številke: 251, 398, 586, 1252 in 1349.

— Nominalna vrednost izžrebanih obligacij in zadolžnic so bode izplačevala od dne 1. januvarja 1896 proti povrtniti originalov z vsemi po tem roku zapadajočih kuponov in talona. Z dnem 1. januvarja 1896, l. preneha daljnje obrestovanje obligacij in zadolžnic in se torej vrednost odločenih, po tem terminu zapadajočih kuponov odsteje od pladilne vredote.

Naznanilo.

Z visokim dovoljenjem se premesti

c. kr. tobačna trafika v Gledaliških ulicah št. 5
za čas, ko se bode podirala ouenjena hiša in gradilo novo
poslopje,
v novozgrajeno barako v pričetku „Zvezde“, nasproti Zetinovičevi hiši.

Prodaja tobaka se prične tam z dnem 1. oktobra.
(1282-2)

Fr. Bobin.

Pristno Brnsko sukneno blago za jesen in zimo 1895.

Kupon 3-10 m dolg, za gl. 4.80 iz dobre popolno oblike za go. gl. 6. — Iz fine spode (suknjo, hlače, gl. 7.75 iz finejše telovnik) stane samo gl. 10. — Iz najfinj.

Blago za zimske suknje, za lovece, loden, blago za suknje in hlače iz gredašne tkanine v najlepši izberi meter od 2 gld. 25 kr. navzgor in vse drugo blago pošilja po povzetju kot poštana in solidna najbolje znana tovarniška zaloge suknenega blaga.

Siegel-Imhof v Brnu.

Vzorec zastonj in frankovan. — Jamči se za to, da pošiljatev odgovarja vzorcem.

Na uvaženje! Slavno p. n. občinstvo se zlasti opozarja, da je sukneno blago, če se direktno naroči, zuntno ceneje, nego če se po agentih naročuje. — **Tvrda Siegel-Imhof v Brnu** pošilja vse blago po pravih tovarniških cenah brez podražbe vsled zasebne odjemnike tolj oškodnega sleparskega „krojaškega popusta“. (1146-9)

Dr. Matej Pretnar odvetnik v Trstu

si dovoljuje naznanjati, da ima sedaj svojo pisarno na Piazza S. Giacomo št. I, I. nadstr. (pri Corsc.).

1290-2

Fr. Čuden, Ljubljana, Mestni trg.

Jedino zastopstvo za Kranjsko svetovnoznanje tovarne za bicikle Ivan Puch in drugovi v Gradci kakor tudi orožne tovarne za bicikle „Steyer“

in več drugih znanih tovarn. — V zalogi se dobivajo tudi vse pritikline za kolesa, kakor: svetilke, zvonec, sedla, zračne se alke itd. itd. vse po najnižjih cenah. (712-23)

Ceniki na razpolaganje.

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno pripomore, kdo hoče sam lakirati tia. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor olinjare barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — **Uzorec lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v Ljubljani pri FRAN CHRISTOPH, Ivana Luckmann-a nasledniku: Antonu Stacul-u. izumitelj in jedini izdelovalec pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

FRAN CHRISTOPH-ov svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno pripomore, kdo hoče sam lakirati tia. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor olinjare barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — **Uzorec lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v Ljubljani pri FRAN CHRISTOPH,

Ivana Luckmann-a nasledniku:

Antonu Stacul-u.

izumitelj in jedini izdelovalec pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Važno za gospodarstvo, tehniko in industrijo!

Amerikanska patentna jeklena veriga

nezvarjena

iz tvornice

Goeppinger & Co., Bela peč, Gorenjsko.

Unzerreissbar.

Prednosti nasproti zvarjeni verigi: 1.) 2½krat večja lomoporna trdnost. 2.) Zmanjšanje teže. 3.) Absolutna varnost. — Izdelujejo se vsake vrste dolgih verig po meri: verige za krave, konje, pse, za ojesa, prsne verige itd. od 1'8 do 6.5 mm debelosti.

Samepredaja za Kranjsko:

ERNEST HAMMERSCHMIDT
Ljubljana, Križevniški trg.

Fran Burger, mizar

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 21
se priporoča če, občinstvu za naročila v izvrševanje najnaj
pohištvenih in stavbinskih, v mizar
sko stroko spadajočih del.

Tudi imam v zalogi več pohištva in izdelujem najlepše lesene stropne in stene (lamberije). Delo solidno in po nizki ceni. Za dela, naročena dovolj zgodi, tudi jamčim. Naročila izvršujem ali po predloženih mi ali pa odbranih lastnih vzorcih po vseh slogih. (220-32)

PHÖNIX-POMADA

na razstavi za zdravje in vredavanje bolnikov v Stuttgartu 1890 odlikovana z nagrado, je po zdravniškem izreku in mnogih zahvalnih pismih, katerih število gre v tisoče, priznana kot jedino, zares resno in neškodljivo sredstvo, s katerim se doseže tako pri gospodih lepa in bujna rast lasij in se prepreči, da ne izpadajo in da se ne dela mej njimi prhot; mladi gospodje dobé po nje rabi močne brke. Za uspeh in za neškodljivost se garantuje.

Lonček 80 kr., če se poslje po pošti ali proti povzetju 90 kr.

K. Hoppe, Wien, XIV., Hütteldorfstrasse 81.

(356-26)

Jakob Štrukelj v Trstu

via Caserma št. 16, vhod piazza della Caserma (nasproti veliki vojašnici)

prodaja po neverjetno nizkih cenah vsakravnina angleška

kolesa (bicikle).

Zastopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer v Frankobrodu in „Viktoria Cykle Works“ Wolverhampton, Angleško.

Kolesa „Adler“ so svetovnoznamana in se rabijo v nemški vojski. — Jamči se za vsako kolo 12 mesecev; kdor ne zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja se na deželo in na vse kraje. — Cenike pošilja se poštnine prosto. (728-40)

Razprodaja vsled potresa!

Ker moram vsled katastrofe izprazniti svoja skladischa v Frančiškanskih ulicah štev. 12 in na Sv. Jakoba trgu štev. 9 in mi vzdruž vsemu prizadevanju ni mogeče najti drugih pripravljenih prostorov, in ker sem blago iz jednega skladischa spravil v tako slabo drvarnico, da utegne isto v jesenskem deževnem vremenu izgubiti gotovo vso svojo vrednost, sem prisiljen, nekaj svojega blaga

pod kupno ceno

razprodati in vabim slavno p. n. občinstvo k prav mnogobrojnemu obiskovanju z zagotovilom, da ne bode nikomur žal, da je porabil to ugodno priliko za kupovanje, ker go tovo nikdar več ne dobere tako cenenega blaga.

M. PAKIĆ

trgovec z lesno robo, košarami, siti in rešetti, žimo in halugo v Ljubljani, v Šolskem drevoredu.

P. n. Osobito si usojam opozarjati na svojo od svojih delalcev predeno

garantirano pristno žimo

katero kupujem neobdelano v Bosni, Ogerski, Štirske in Kranjski in jo dam potem presti, torej jo gotovo lahko oddam po najnižji ceni; istotako na

Crin d' Afrique (haluga ali morska trava)

za katero robo sem od Exportation Usine à vapeur de Crin végétal d'Afrique v Alžirju glasom sklepnega pisma z dne 15. septembra 1894. l. prevzel samoprodajo za Ljubljano in Kranjsko.

Istotako priporočam svojo veliko zalogu finih košar za kupovanje na trgu, košario za potovanja, živih tkanin, pletenin za ograjerje vrto, lesnih preprog, cekerjev za šolo in gospodinjstvo, nožnih preprog, slamnatih in kokosovih i. t. d.

P. n. vnanjam naročnikom se pri meni kupljeni predmeti brez daljnih stroškov dostavljajo na kolodvor k dotednemu vlaku. (847-6)

Svoječasno naznanjeno razprodajo moral sem vsled neke „ljubeznive“ ovadbe ustaviti, ker se je bila primerila formalna napaka. Sedaj mi je pa slavna obrtna oblast razprodajo dovolila.

Fran Stupica

trgovec z železnino, kovinami, moko ter specerijskim blagom

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti št. 1

priporoča v nakup razno

strojarsko in usnjarsko orodje

Fran Paneckovega sina na Dunaju

kakor tudi

(1056-7)

nagrobne križe, štedilnike, vlike kotle, cement, traverze in železniške šine.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro uplavajoče sredstvo proti kurjim očesom, žulem na podplatu, petah in drugim trdim praskam kože.

Dobiva se v lekarinah.

Te obliž dobiva 98 l. v jednej valjkosti po 60 Kt.

Zahtevalo je zarezeno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznaličnih pisem je na ogled v

glavni razpoljaljilici: L. Schwenk-a lekarna

(13 40) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno z ramko in podpis,

ki je tu zraven; torej naj se pazi

in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: Jos. Mayr, J. Swoboda, U. pl. Trukóczy, G. Piccoli, L. Grečelj; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbaucher; v Brezah A. Aichinger; v Trebu (na Koršček) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfsbergu A. Huth; v Krajiči K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrič; v Idriji Josip Warto; v Radovljici A. Roblek; v Celji K. Gela; v Črnomlju: F. Haika.

P. n.

Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo je z najvišjim odločilom z dne 23. julija 1895. leta najmilostiveje blagoizvolilo potrditi sklep visokega deželnega zbora vovodine Kranjske z dne 15. februvara 1895. leta, vsled katerega je za leto 1895. v pokritje nedostatka pri deželnem zakladu pobirati naklado od piva in sicer v zaprtem mestu Ljubljani po 70 kr. in v ostali deželi po 1 gld. za vsak hektoliter brez ozira na stopinje alkoholovine.

Ker se pa § 3 gori omenjenega zakona sledeče glasi: „Ta deželna naklada sme zadevati samo porabo, in ne sme zadeti ne izdelovanja in ne trgovine“ sklenil je soglasno že občni zbor podpisane zadruge v svojem zborovanji dne 7. februvara 1895, povišati ceno pivu za 1 krajcar pri vrčku, ako ta zakon zadobi najvišjo sankcijo.

Vsled gori omenjenega § 3 in vsled jednoglasnega sklepa prej navedenega občnega zpora je zadružni odbor s porazumljajem mnogih tukajšnjih gospodov gostilničarjev in krčmarjev v svoji seji dne 23. avgusta t. l. ozirajoč se na notorično istino, da je bil pri pivu že sedaj jako skromen dobiček, spoznal za neizogibno potrebno, da povišajo z istim dnevom, ko se deželna naklada na pivo pobirati začne, dosedanje ceno pive od 20 krajcarjev na 22 krajcarjev za liter, koja naklada se prične z dnem 8. oktobra t. l.

(1306)

Zadruga gostilničarjev, krčmarjev, kavarnarjev in žganjetičnikov v Ljubljani.

Premestitev obrtovanja.

M. KUNC

krojaški mojster v Ljubljani
usojam si cenjenim svojim p. n. naročnikom in sl. občinstvu javiti, da sem vsled demoliranja svoje hiše svojo obrt premestil

v Gradišče št. 5

(v Jean Schreyeve hišo)

ter se ob jednem uljudno priporočam nadaljni blagonakljenosti in obilnim naročilom.

Z odličnim spoštovanjem

(1294-2)

M. KUNC.

Izdelovanje perila

Na debelo! za gospode, gospé in otroke. Na drobno!

Prevezemo se opreme zanevneste.
Ustanovljeno leta 1870.
Cena im blagaj brez konkurence!
(316-24)

Za brezhiben krog in najsolidnejšo postrežbo jamči tvrdka
C. J. Hamann v Ljubljani
zalagatelj perila več c. kr. častniških uniformovališč in uniformovanja v naši c. in kr. vojni mornarici.

Paulinova Kranjska vinarna

v Ljubljani, Slonova ulica 52

priporoča

Namizno vino:

Primorec, bel in močen . . .	liter po 28 kr.
Tiroloc, bel in prav prijeten . . .	" " 36 "
Tirolec, rudeč in prav prijeten . . .	" " 36 "
Dolenjea, bel, kislast . . .	" " 40 "
Prosekur, bel, sladek . . .	" " 48 "
Dolenjski evet, bel, 6 let star, fin . . .	" " 48 "
Zelenika, bela, fina . . .	" " 56 "
Teranec, črn, prav fin . . .	" " 56 "
Marsalec, rumen, najmočnejši . . .	" " 80 "
Pivo, fino, Koslerjevo, marčno . . .	vrček po 10 kr.

Za pristoli izvedi izmijanje!
Dalje priporoča mnoge vrste žganja, kakor tudi gorka in mrzla jedila po najnižjih cenah.

J. Kunčič

priporoča p. n. občinstvu svojo

izdelovalnico soda-vode

Ljubljana, Sv. Petra cesta 5

(n. Pri avstrijskem cesarju)

z opomno, da rabi vodo iz mestnega vodovoda, a v svoji

filiali v Lescah

rabi vodo iz tekočega studenca nad cesto proti Bledu. (117-26)

Zunanja naročila izvrše se točna.

Banka in menjalnica

J. C. MAYER

v Ljubljani

nahaja se od danes naprej

(1202-7)

v Grumnikovi hiši, Dunajska cesta št. 6

zraven Piccolijeve lekarne.